

revalideringskontorerne til brug for behandlingen af sager vedrørende enkeltpersoners revalidering.

Det nærmere indhold af retningslinjerne for sygehusenes og lægernes samarbejde med amtsrevalideringskontorerne må bero på, hvorledes revalideringsarbejdet til sin tid i sin helhed vil blive tilrettelagt, og bør udarbejdes efter forhandling med sundhedsstyrelsen, Sygehusforeningen i Danmark, Den almindelige danske Lægeforening og samordningsudvalget. Retningslinjer bør næppe udsendes, før der er indvundet visse erfaringer i det lokale arbejde efter etableringen af amtsrevalideringsudvalgene og -kontorerne. I denne forbindelse bemærkes, at det efter lovforslagets § 13 er en af amtsrevalideringsudvalgets opgaver at virke til samordning af de forskellige myndigheders og institutioners indsats for erhvervshæmmede. I denne henseende er det af særlig værdi, at sygehusoverlægerne i medfør af § 12, stk. 1 f), er repræsenteret i udvalget, og at der til revalideringskontoret er knyttet en fast læge, jfr. § 14, stk. 5.

Ad spørgsmål 35.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt alle nuværende revalideringsinstitutioner vil kunne forventes godkendt i henhold til lovforslagets § 5, stk. 3, skal man bemærke følgende:

Afgrænsningen af arten af de revalideringsopgaver, der vil kunne henføres under loven, jfr. forslaget § 5, stk. 1, er med hensigt gjort så rummelig, at bestående institutioner, der uden for særfor sorgen driver erhvervsmæssig revalidering, dækkes af formuleringen.

Om de enkelte institutioner i øvrigt — når de ansøger herom — vil kunne godkendes efter loven, må bero på en samlet

vurdering af institutionernes forhold. Forretningsgangen vil her blive den, at ansøgningen, ledsaget af amtsrevalideringsudvalgets bemærkninger, forhandles i samordningsudvalget, før afgørelse træffes, jfr. forslaget § 5, stk. 3. Det må forventes, at der herved vil blive lagt stærk vægt på en hensigtsmæssig koordinering, således at institutionerne sig imellem får en hensigtsmæssig arbejdsdeling. Endvidere vil det være naturligt, at der i samordningsudvalget udformes mere generelle retningslinjer for institutionernes indpasning i helheden, f. eks. med hensyn til optagelse af revalidenter.

Der er efter de foreliggende oplysninger om de bestående institutioner næppe grund til at antage, at disse ikke skulle opfylde de betingelser, der således må stilles, men en endelig stillingtagen hertil forudsætter en nøjere gennemgang af den enkelte institutions forhold. Som det fremgår af bilag 2 til lovforslaget og af besvarelsen af spørgsmål 3, har de bestående institutioner på forskellige måder og i forskelligt omfang modtaget støtte af offentlige midler. Denne støtte må tages som udtryk for, at de nævnte institutioners virksomhed i almindelighed taget er fundet samfundsmæssigt værdifuld.

Man er opmærksom på, at der vil kunne opstå visse overgangsvanskeligheder for institutionerne, indtil godkendelsen er meddelt. Med henblik på at afbøde disse vanskeligheder er det i lovforslagets § 21, stk. 3 (efter ændringsforslag § 20, stk. 3), foreslået at det efter forhandling med samordningsudvalget fastsættes, i hvilket omfang institutioner, der forud for lovens ikrafttræden modtager personer, for hvilke der ydes takstmæssig betaling i henhold til folkesikringsloven eller forsorgsloven, fortsat kan modtage sådan betaling, indtil godkendelsen foreligger.